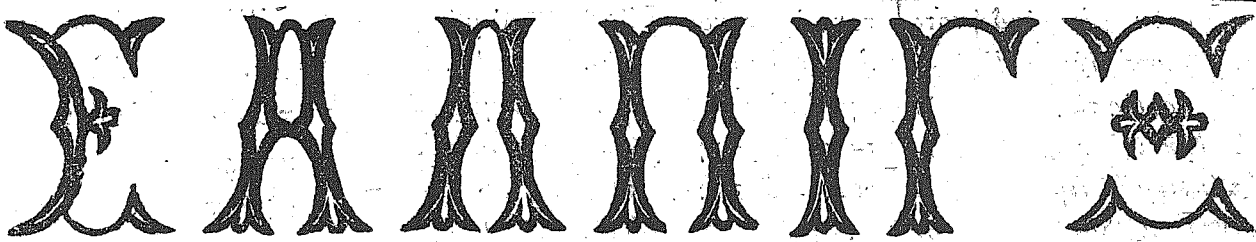

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπε-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ὅποια πράγματα ἐπινόει ὁ ἄνθρωπος πρὸς διασκεδαστὴν τοῦ! Ὅποια καὶ ὁποῖα μέγα μεταχειρίζεται διὰ νὰ θυσιάσῃ, λέγει, τὰς περιττὰς ὥρας τοῦ!! Δυστυχῶς ὅμως ἐν τῷ μεγάλῳ ζήλῳ καὶ προσπάθειᾳ τοῦ πρὸς εὐρεσιν τρόπου, δι' οὗ νὰ διέρχεται τὰς περιττὰς ὥρας τοῦ ἀκουράστως, λησμονεῖ, ἢ σκοπιζέται καὶ δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐκλογὴν δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τὰς ὠφελίμους διασκεδάσεις ἀπὸ τὰς βλαβερὰς· ἀδιαφορεῖ ἂν διασκεδάσῃ τις ἢ βλαβερὰ καὶ ἐπιζήμιος, ἀφοῦ ἀπαξ ἔχει τὸ ἐπαγωγὸν τῆς καὶ τὸ θέλητρόν τῆς. Ὡ! πόσον ὁ ἄνθρωπος ἀδιαφορεῖ ἂν, πρὸς τὸ νὰ διέλθῃ τὰς ὥρας τοῦ εὐχαρίστως, βλάπτεται ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς!!

Δὲν δύναται τις νὰ ἀρνήσῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην ὥρων τινῶν διασκεδάσεως ἐντὸς ἐκάστου εἰκοσιετραώρου διαστήματος. Αἱ τῆς διασκεδάσεως ὥραι μεταξὺ τῶν ἐργασίμων ὥρων εἶνε ὡς ὁάσεις ἐν τῇ ἐρήμῳ. Πλὴν ὁ συναισθανόμενος τὴν ἀξίαν τοῦ ἄνθρωπος, φροντίζει ὥστε αἱ τῆς διασκεδάσεως τοῦ ὥραι νὰ μὴ ἐπηρεάζωσιν οὐδὲως, οὔτε ἠθικῶς οὔτε ὑλικῶς τὰς ἐργασίμους ὥρας τοῦ καὶ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ παρὰ τοῖς ζώσιν ἐν τῇ πλέον ἀνεπτυγμένῃ κοινωνίᾳ ἀνθρώποις καὶ παρὰ τοῖς κατέχουσι σπουδαίαν ἐν ταύτῃ θέσιν, παρὰ τὴν πλησμονὴν τῶν τόσων λαμπρῶν ὅσον διδασκτικῶν καὶ ὠφελίμων διασκεδάσεων, τὸ χαρτοπαίγνιον κατέχει σπουδαίαν ἂν μὴ τὴν πρωτίστην θέσιν. Τὸ Λασκινὲ καὶ τὸ Φαραῶ ὡς ἄλλη Ἐρυθρὰ θάλασσα καταποντίζει τούτους ὡς ἄλλους Φαραωνίτας, τὸ δ' ἀποτελεσμα εἶνε, ὡς καθ' ἐκάστην βλέπομεν, μία ἀνατίναξις τῶν μυελῶν διὰ πολυκρότου ἢ μία καταλύθις ἐν τινι ποταμῷ.

Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν, οἱ ψιττακίζοντες πᾶν Εὐρωπαϊκόν, θὰ ἡμεθα ἀνάξιοι λόγου, ἂν δὲν ἀπεμμελούμεθα καὶ κατὰ τοῦτο πιστῶς τοὺς Εὐρωπαίους.

Νάνοι ἡμεῖς ἀπέναντι γιγάντων προσπαθοῦμεν ὡς ὁ βάτραχος τοῦ μύθου νὰ ἀποκτήσωμεν ὕψος μῆκος καὶ πάχος τοῦ ταύρου καὶ, ἐν τῇ πρὸς τοῦτο τεντώσει, διαρρηγνύμεθα πρὶν ἢ ἀξιωθῶμεν νὰ ἐξισωθῶμεν μετὰ τὸν ὄνυχά του, τοῦλάχιστον πρὸς μικρὰν παρηγορίαν μας. Οὕτω δὲ, ἐν πῶσι μάλιστα τῆς Κύπρου πόλεσιν, ἄνδρες κατέχοντες ὁπωςοῦν καλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ἔχουσιν ὠρισμένον μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον συνέρχονται μυστικῶς καὶ ἐκεῖ μέχρι βαθείας νυκτὸς διακυβέουσιν ἐνώπιον τῆς ἀπαισίον τραπέζης τὸ χαῖμα, των, καὶ, ἴτως, σὺν τῇ ἐξακολούθησιν καὶ ἐξαπλώσει τοῦ κακοῦ, θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα τέλη τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουσιν ἐαυτοῖς οἱ ὑλακῶς διὰ τοιούτων παιγνιδίων καταστρεφόμενοι.

Ἡ μόνη ἴσως ἀπολογία τῶν τοιούτων πρὸς δικαιολόγησιν τῆς τοιαύτης διασκεδάσεως των εἶνε, πρῶτον ὅτι μεταξὺ 5-10 ὠρισμένων συμπαικτόρων ταλαντεύεται ἐν ποσόν, ὅφ' ἐκάστου ὠρισμένου, τὸ ὁποῖον μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ χειρῶν εἰς χεῖρας, χωρὶς νὰ προστίθεται ἄλλο ποσόν, διότι ὅταν χάνῃ ὁ εἰς ἔπεται ὅτι κερδίῃ ὁ ἄλλος καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν κινδυνεύουν ποσὰ μεγάλα, καὶ δεύτερον, ὅτι εἶνε ὁπαδοὶ διασκεδάσεως, τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσιν ἀνεπτυγμένοι ἄνδρες καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ.

Πλὴν ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὴν σχέψιν, τὴν ὁποίαν ἔχων ἕκαστος συμπαικτωρ πλησιάζει καὶ κἀθηται πέρις τῆς χρυσοφάγου τραπέζης, ἐὰν ἐξετάσωμεν ὅτι τὸ ὠθὸν πρὸς τοιαύτην διασκέδασιν αἰτιον εἶνε ἡ αἰσχροκέρδεια, -διότι, ἐὰν τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἔχῃ πᾶν ἀδίκον κέρδος, πολὺ δικαίως δύναται οὕτω νὰ ὀνομασθῇ, καὶ ἴσως ἐτι χεῖρον, τὸ, ἐπινεύσει ἐνδὸς χαρτίου, ἀρπάζειν τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ βαλαντιοῦ τοῦ ἄλλου, -ἀγομέθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τοιαύτη διασκέδασις εἶνε ἀνάξια ἀνδρῶν ἠθικῶν καὶ μορφωμένων, ἀνδρῶν τιμῶν καὶ ὁπωςοῦν ἐξέχοντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὁ καλῶς ἀνεπτυγμένος καὶ μορφωμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ πράττῃ τοι-

αῦτα ἔργα, ὁποῖα ἐπιθυμεῖ νὰ πράττωσι καὶ τὰ τέκνα του, γινόμενος οὕτως ὑπόδειγμα ἐκείνοις. Ποῖος λοιπὸν, ἐκ τῶν ὁπαδῶν τῶν τοιούτων τυχερῶν παιγνιδίων, ἀρέσκειται νὰ βλέπῃ τὰ τέκνα του παραλιδόμενα εἰς τοιαῦτα παιγνιδία; Καὶ ἐν τίνι δικαίωματι δύναται, τοιοῦτός τις πκτήρ, νὰ ποιῇ παρατηρήσεις εἰς ἐν τῶν τέκνων του, ἀσπασθὲν τὸ πεφιλημένον τῷ πατρί του ἐπάγγελμα ἢ ἄλλο παρεμφερές τούτου; Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ τὸ κακὸν προχωρεῖ ἀπὸ τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα.

Ταῦτα ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ θλεθρίου καὶ, ἠθικῶς τε καὶ ἠλικῶς, καταστρεπτικοῦ χαρτοπαίγνιου, τοῦ ὁσημέραι ἀπειλοῦντος δυστυχῶς νὰ προσλάβῃ μεγάλας καὶ ἐν Κύπρῳ διαστάσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τὸν παρισιανὸν «Καιρὸν», «αἱ σύμμαχοι δυνάμεις καὶ ἡ Τουρκία φρονοῦσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα ἐλύθη πράγματι διὰ τῆς ἐκθάσεως τῶν ἐκλογῶν. «Αἱ δεινὰ συνέπειαι τῆς ἀμέσου ἐπεμβάσεως μᾶς ἢ πλείονων δυνάμεων κατὰ τὸν Αἰμόν ἀγρουσι τὰ ἀτακτοδουλίαι τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης, τῆς Ρώμης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ κρίνωσιν ἐπιεικῶς τὰ τεχνάσματα, εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῶν ὑπουργῶν του. Αἱ μὲν τέσσαρες πρῶται δυνάμεις τὰς ἐκλογικὰς λεπτομερείας θεωροῦσιν ὡς ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας ζήτημα, αὐτὴ δὲ ἡ Τουρκία, διδασχθεῖσα ἐκ πείρας ὅτι πᾶσα ἀθέτησις τοῦ καθεστώτος ἐπὶ τῆς χερσονήσου ἀποβαίνει πρὸς ζημίαν τῆς, στέργει τὰ παρόντα. Ἐὰν αἱ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πετροῦπόλεως διαπραγματεύσεις ἀνανεωθῶσι καὶ υποβληθῶσιν εἰς τὰς δυνάμεις ρηταὶ προτάσεις, αὗται οὐδεμίαν θὰ ἐπιληφθῶσι πιθανῶς συζητήσεως, πρὶν ἢ ἐξακριβωθῇ διὰ τίνος μέσου προτίθεται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ κυρίαρχος αὐτῇ τὰ συμφωνηθησόμενα μέτρα, ὡς πρὸς τοῦτο δ' ἀκριβῶς εἶπε οὐδεὶς ἡ συνεννόησις Ρωσσίας καὶ Τουρκίας. Ἄλλως τε, ἡ Πύλη, υπέκουσα εἰς ἰδίαν ἐμπνεύσειν ἢ εἰς ἐξωθεν εἰσηγήσεις, ταλαντεύεται ὀφθαλμοφανῶς μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας νὰ φανῇ ἀρεστὴ ἐπὶ

Ρωσσία, καὶ τοῦ φόβου μὴ οἰαδῆποτε πρωτοβουλία στραφῇ κατ' αὐτῆς. Καίπερ τείνοντες εὐήκοον οὐς εἰς τὰς ρωσικὰς παρορμήσεις, οἱ Τοῦρκοι δὲν θὰ ἐθλίβοντο, ἐὰν πᾶσα ἀπόπειρα ἐπεμβάσεως ἐναντῆι. Τὰ πάντα καθιστῶσι λοιπὸν δῆλον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα δὲν δύναται πλέον νὰ λυθῇ δι' εἰρηνικῶν μέσων. Ἡ λύσις του θ' ἀναβλήθῃ μέχρι τοῦ ἔαρος, οἱ δὲ ὑπουργοὶ τοῦ πρίγκηπος ἔχουσι καιρὸν, ὅπως συσχεθῶσιν οἰκογενειακῶς μετὰ τῆς Σοβράνιας.»

— Κατὰ τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν» ὁ πρωθυπουργὸς Σαλισβουρὴς ἐρωτηθεὶς ἂν ἡ Ἀγγλία ἀληθῶς προσεχώρησεν εἰς τὸν σύνδεσμον Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας, ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀναμειχθῇ εἰς τὰς συμμαχίας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἄπτονται τῶν ἰδίως ἀγγλικῶν συμφερόντων.

— Ἡ «Γερικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Μονάχου ἐν σειρά σπουδαίων στρατιωτικῶν ἄρθρων ἀποδεικνύει ὅτι, ἐν περιπτώσει πολέμου Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ἡττηθῇ, οὐ μόνον ὡς στρατιωτικῶς ἀσθενεστέρα ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεπίβατος οὕσα εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν, κατέχοντα ἤδη τὰς παρόδους τῶν Ἀλπεων. Ἡ Ἰταλία, συναισθανομένη τὸ ἐπικίνδυνον τῆς θέσεώς της, ἐπέζητησε τὴν γερμανικὴν συμμαχίαν, δι' ἧς καὶ μόνῃς τίθεται ἐν σκέπη παντὸς κινδύνου τὸ τε παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς.

— Οἱ περὶ τὸν Γλάδστωνα, συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς ἱρλανδικῆς αὐτονομίας, ἔχουσιν ἐκάστοτε πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν μεταρρύθμισιν. Ἐσχάτως ἐν Νοτιγγράμῃ, ὑπέδειξεν ὁ Γλάδστων, εἰς ἐπὶ ἡκούον ἐξακισχιλίων ἀκροατῶν, ὅποσον ἔσται τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα. Μετὰ τὸν θρήμβον τῆς ἱρλανδικῆς αὐτονομίας, ἡ μερὶς τῶν φιλελευθέρων δέον νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀγγλικῆς νομοθεσίας. Ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ψήφοφορεῖν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἕκαστος πολίτης Ἀγγλος νὰ κατασταθῇ ὀνόματι καὶ πράγματι ἐκλογεὺς. Δεύτερον πρέπει νὰ καταργηθῇ τὸ προνόμιον τῆς πρωτοτοκίας τῆς ἐγγείων τοῦ πατρὸς οὐσίας καὶ ἡροδόμος πρέπει νὰ ἦναι ἅπαντα αὐτοῦ τὰ τέκνα οὐχὶ δὲ μόνος ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν του. Τρίτον, πρέπει νὰ ἐγκαιρισθῇ ἀπόλυτος ἐλευθερία ἐμπορίου, καταλυομένου παντὸς προστατευτικῶν θεσμοῦ. Τέταρτον πᾶσα πόλις καὶ κώμη δέον νὰ κυβερνᾶται οἰκοθεν κατὰ τὰς ἀρχὰς πληρεστάτης ἀποκεντρώσεως. Πέμπτον ἡ Ἐκκλησία δέον νὰ ἀπαλλαγῇ ἐξ ὁλοκλήρου πάσης κυβερνητικῆς κηδεμορίας. Ὁ Γλάδστων ἐξέφρασεν ἐπὶ τέλους βεβήαν ἐλπίδα ὅτι τὸ φιλελευθέρον κόμμα, τὸ ἀπὸ πενήκοντα ἐνιαυτῶν τοσοῦ-

τους ἀράμενον θριάμβους, οὐ μόνον τὸ ἱρλανδικὸν ζήτημα θὰ λύσῃ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν θὰ ἀναμορφώσῃ κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς ἐννοίας ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

— Ρώσος διπλωμάτης, διελθὼν πρὸς τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴν ἀγγλικὸν φύλλου, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑφίσταται δύο χωρισταὶ συμμαχικαὶ συνθήκαι, ἡ μία αὐστρογερμανικὴ καὶ ἡ ἄλλη γερμανο-ιταλική. Διὰ τῆς πρώτης ἡ Αὐστρία ὑποχρεοῦται, ἐν περιπτώσει γερμανορωσικοῦ πολέμου, νὰ ἐξαποστείλῃ τριάκοντα μεραρχίας πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ εἰς Γαλλίαν, διὰ δὲ τῆς δευτέρας ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται νὰ συμπράξῃ διὰ τῶν στρατῶν καὶ τῶν στόλων τῆς κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐὰν ἐκραγῇ γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΔΑΝΑΟΥΣ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΦΕΡΟΝΤΑΣ.

Εἶχομεν μέγα δίκαιον ὅτε ἐγράφομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ἐκείνην πρὸς τοὺς οἰνοποιούς διὰ νὰ δηλώσωσι τὰ ξυνισμῆνα κρασία των καὶ νὰ διορθώσῃ ἔβηεν ἐν μέρει τὸ μέγα πρὸς τούτους ἀδίκημα, ἐσκόπει νὰ μᾶς φενάκισῃ καὶ τίποτε ἄλλο. Ἐχομεν μέγα δίκαιον ν' ἀποκαλῶμεν μοχθηροὺς καὶ ἀσυνειδήτους τοὺς ὑπάλληλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξυνισμῆνα κρασία καὶ σημειώσουν ὡς τοιαῦτα μόνον τὸ ἐν εἰκοστὸν τούτων (ἐκτὸς ἂν τοιαύτην ἐντολὴν ἔλαβον, πλην θάλλῃ ἡμέρα κύριοι ὑπάλληλοι, μάθετε τοῦτο ὡς ἐν παρόδῳ, ὅτε θὰ μετανοήσετε πικρῶς διότι δὲν ἐκτελεῖτε εἰλικρινῶς τὸ καθήκον σας). Προχθὲς κατήλθον ἱερεῖς καὶ προσετώτες τοῦ χωρίου Βουνίου, ἔφερον δὲ καὶ δείγματα κρασίων ξυνισμῆνων, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει 3-4 πιθάρια, καὶ τὰ ὅποια ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐσημειώσεν ὡς τοιαῦτα, παρουσιάστησαν εἰς τὸν Διοικητὴν νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι μόνος τὸ ἐν εἰκοστὸν τῶν ξυνισμῆνων κρασίων ἐσημειώθησαν, παρεπληρώθησαν διὰ τοῦτο εἰς αὐτὸν, ὁ δὲ διοικητὴς, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν, ἀπήντησεν ὅτι «καὶ τὸ νὰ σημειώθωσιν ὅσα ἐσημειώθησαν, εἶνε μία χάρις, ἡ ὁποία τοῖς ἐγείνεν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως», καὶ τοὺς ἀπέπεμψεν. Ἡμεῖς προσθέτομεν, χωρὶς καθόλου πιστεύω νὰ ἀλλοιώσωμεν τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἀξιοτ. διοικητοῦ ὅτι «ἡ χάρις αὕτη ἔφερε μόνον χροιάν χάριτος τὸ δὲ πρᾶγμα ἦτο φενάκη» ὅτι «καὶ ἡ χάρις αὕτη ἐξύνησεν, ἔχει δὲ πολὺ μικροτέραν ἀξίαν ἐκείνης καθ' ἣν ἐξετιμῆθησαν καὶ πληρόνονται τὰ ξυνισμῆνα κρασία, ἐνῶ ἡ κυβέρνησις τὴν νομίζει γερὴν χάριν καὶ τὴν ὑπερτιμᾷ.»

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις προσπαθῇ νὰ συνειθίσῃ τὸν λαὸν τῆς Κύπρου ὥστε, δταν εἰδοποιῇ ὅτι ἔχει χάριν τινὰ νὰ κάμῃ, νὰ μὴ παρουσιάζηται κανεὶς νὰ ζητῇ τοιαύτην χάριν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ κρύπτεται μήπως τὸν εὕρῃ μία τοιαύτη χάρις, ὁμολογουμένως ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ της. Τοῦ λοιποῦ, καὶ ἐὰν εἰδοποιήσῃ ἡ κυβέρνησις ὅτι εἰς ἕνα ἕκαστον κάτοικον τῆν νήσου θὰ δώσῃ ἀπὸ 5 λίρας ὡς βοήθειαν, εἶνε πλέον παρὰ βέβαιον ὅτι οὐδεὶς θὰ παρουσιάσῃ νὰ ζητήσῃ τοιαύτην βοήθειαν. «Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.»

Ὁ καιρὸς πάλιν μετεβλήθη εἰς καλοκαίριον. Ἡρέσθη ὁ χειμὼν εἰς τὴν τραχεῖαν καὶ αὐθάδη ἐκείνην ἐπιδειξίν μόνον καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο. Μᾶς ἐδείξε τὰ δόντια τοῦ μόνου καὶ ἀνεχώρησεν. Ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε ἡ ἀοριβρία δὲν ἐβλάψεν, ἀν ὅμως παρέλθωσι 15 ἀκόμῃ ἡμέραι ἢ τὸ πολὺ μὴν καὶ δὲν βρεθῇ ἡ θέσις μας θὰ ᾔνε δεινὴ, δεινότης μάλιστα ἐνεκὸν τῆς δυστυχίας τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ Θεὸς νὰ γείνῃ ἕλεος πλέον διὰ τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου μάχονται καὶ θεοὶ καὶ ἄρχοντες (δαίμονες δηλαδὴ).

Ὁ δυστυχὴς παῖς, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι εἶχε προσβληθῇ τὸ Σάββατον ὑπὸ λύσσης, ἀπεβίωσε τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν εἰς τὰς 3 1)2 π. μ. ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου, κατόπιν τρομερῶν σπασμῶν καὶ ἀγωνίας μεγάλης. Ἐκ τῶν ἱατρῶν μόνος ὁ κ. Γ. Διαγκούσης ἀπεφάνθη ὅτι ὁ παῖς ἔπαθεν ὑπὸ λύσσης. Ἰδίως δὲ προῦξεναι ἀπορίαν ἡ πεποίησις, μεθ' ἧς, ἐναντίον τῆς ἀντιθέτου γνώμης ἄλλων ἱατρῶν, ἀπεφαίνετο δημοσίως τὸ Σάββατον περὶ δειλὴν ὅτι τὴν ἐπιούσαν πρωτὶ θὰ ἀπέθνησκεν ὁ παῖς, καὶ ὅτε μάλιστα ἀνήγγειλαν αὐτῷ ὅτι ὁ παῖς ἔπαι νερόν, «Δεῖξατέ τω, ἔλεγε, νερόν ἢ στυλινὸν πρᾶγμα διὰ νὰ πεισθῇτε,» καὶ πρᾶγμα ἐν ὥρᾳ μὲν ἡσυχίας τοῦ ὁ παῖς ἔπαι χωρίς νὰ ἴδῃ τὸ νερόν, ὡς ἐμαθόμεν, ὅτε ὅμως τῷ ἐδείξαν τοιοῦτο τὸ ἀπεστράφη μετὰ σπασμωδικῶν μορφασμῶν. Καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Γ. Διαγκούσης πρώτην φοράν εἶδε προσβεβλημένον ὑπὸ λύσσης.

Ἐν Κύπρῳ σπανιώτατα προσβάλλονται ἢ ἀποθνήσκουν ὑπὸ λύσσης. Ὁ παθὼν καὶ ἀποθανὼν παῖς οὗτος εἶνε ὁ δεύτερος ἐξ ὅσων ἐνθυμούμεθα, διότι καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐδήχθη εἰς ἐν Λάρνακι ὑπὸ λύσ-

σώντος κυνός, εις δὲν μάλιστα εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ δηλητηρίασις τῶν κυνῶν, καὶ ἔπαθε καὶ ἀπέθανεν. Ἐν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα καθ' ὃ πᾶς δολοφίς ὑπὸ κυνὸς λυσσώδους, τὴν τεσσαρακοστὴν ἀκριβῶς ἡμέραν μετὰ τὸ δῆγμα περιφέρεται ὅλην τὴν νύκτα καὶ διασκεδάζει δι' ὀργάνων διὰ νὰ μὴ κοιμηθῇ. Κάμνει ὡς λέγομεν ἐνταῦθα «κυλλάγμονα». Τοῦτο δὲ τὸ κάμνουν οἱ χωρικοὶ καὶ εἰς δηληντά ζῶα, τὰ ὁποῖα ὅλην τὴν νύκτα ἀγούσι καὶ φέρουσι διὰ νὰ μὴ κοιμηθῶσιν. Ἐν τούτοις, εἴτε ἡ αὐπνία συντελεῖ, εἴτε ὑπάρχουν διαφορῶν εἰδῶν λύσσα, σπανιότατα ὡς εἰπομεν ἀποθνήσκουν ἐν Κύπρῳ ἐκ τῆς προμερῆς ταύτης νόσου.

Συνεπεία τοῦ ἀποβιώσαντος ἐκ λύσσης παιδὸς, διετάχθη καὶ πάλιν ἐν τῇ πόλει μας ἡ δηλητηρίασις ὅλων τῶν ἀδεσπότην ἢ τῶν περιφερομένων εἰς τὰς ὁδοὺς κυνῶν. Τοῦτο εἶνε καλὸν μέτρον, πλὴν μὲγα παρεμβάλλουν κώλυμα πρὸς τελειαν τοῦτον ἐξολόθρευσιν οἱ ὀθωμανοὶ οἵτινες, ὡς γνωστὸν, ἔχουσιν ἰδιαιτέρην πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα συμπάθειαν καὶ εἰς πᾶσαν τοιαύτην διαταγὴν φροντίζουν νὰ ἀσφαλίζουν πολλοὺς κύνας εἰς οἰκίας διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δηλητηρίασιν.

Εἶνε καλὸν ἡ πρὸς τὰ ζῶα καὶ μάλιστα τοὺς πιστοὺς καὶ φιλανθρώπους κύνας συμπάθεια, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καθ' ἣν πιθανὸν νὰ κινδυνεύσωσιν ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις προτιμότερον πιστεύομεν νὰ πάθωσι μερικοὶ κύνες.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν θεραπείαν κακοῦ περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάμνε λόγον ἡ «Σάλπιγξ» εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον. Οἱ κύριοι τῶν λουτρῶνων διετάχθησαν ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχείου ἐπὶ ποινῇ προστίμου, καὶ εἰδοποιήσιν ἐπὶ τούτῳ ἐκολλήθη εἰς τὰς θύρας τῶν λουτρῶν, νὰ μὴ δέχωνται τὰς δημοσίους γυναῖκας εἰμὴ μόνον Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν.

Ὅκκάδες καὶ μέτρα πολλὰ, ἑλλειπῇ, συνηθροῖσι τὸ Δημαρχεῖον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ἡ ἀξιόπαινος ἐπίθλιψις αὕτη τοῦ Δημαρχείου εἶνε ἀναγκαιοτάτη διότι εὐρίσκονται ὅχι βεβαίως μερικοὶ, ἀλλὰ μερικοὶ ὁκάδες, ἀδιάκριτοι, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ ἐκ τινος ἀσθενείας ἔχασαν πολὺ τοῦ ἀρχικοῦ πάχους καὶ βάρους των καὶ εἶνε ἀναγκαῖα μὴ κοῦρα Δημαρχιακή.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ Σείριος ἀστήρ (ὁ αὐγερινός, ἡ μᾶλλον τὸ φῶς του, διότι εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἦτο πρὸ 14 ἐτῶν ὁ ἀστήρ), προπορευόμενος κατὰ 50-55 μοίρας τοῦ Ἡλίου

φαίνεται διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Κατ' ἀρχὰς ἐνομήθη ὡς κομήτης τις ἀλλὰ κατόπιν ἐκ τῆς πορείας του ἐγνώσθη ὅτι εἶνε ὁ Σείριος. Οἱ παλαιοὶ ἐδόξαζον ὅτι ὁ Σείριος δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν πυρετὸν καὶ εἰς τοὺς κύνας τὴν λύσσαν. Ἰσως διὰ τοῦτο ἐπλήθυνεν ἡ λύσσα εἰς τὸν κόσμον. Διὰ πυρετοὺς ἡμεῖς οἱ Κύπριοι δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν πότε περισσεύουν καὶ πότε ἐληφθεύουν.

Καὶ εἰς Κτῆμα Πάρου ὡς μαθητόμεν ὑπάρχουν πολλοὶ κύνες λυσσῶντες. Καὶ ἐκεῖ διετάχθη ἡ δηλητηρίασις των, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ προσκατεύονται οἱ ἀδέσποτοι κύνες ὑπὸ τῶν συγκατοίκων ὀθωμανῶν.

Φίλε Συντάκτα. Ἐντεῦθεν.

Συστήσατε παρακαλῶ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου ἐπιτετραμμένον νὰ σφραγίσῃ τὰ κρέα, νὰ πατῇ καὶ τὰς μαύρας σφραγίδας τῶν ζωηρὰ ὅσον καὶ τὰς κοκκίνας, διότι ὅταν εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ παντοπωλεῖον βλέπει μὲν τὰς κοκκίνας σφραγίδας ἀπὸ μακράν, καὶ πολλὰ μάλιστα ἔχουν μόνον τὸ κόκκινον χρῶμα (διότι τιοῦτο ὑπάρχει πολὺ ἐν τῇ ἀγορᾷ) γράμματα δὲ δὲν διακρίνονται, τὰς μαύρας ὅμως καὶ κυανὰς θέλεις μικροσκοπεῖον νὰ τὰς ἴδῃς. Διὰ τὴν ἀρὰ γε τοῦτο; Μήπως ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς κάμῃ ὅλους διοπτροφόρους;

Σ. Σ. Φίλε μου, τὸ κόκκινον χρῶμα τῆς σφραγίδος καὶ τὸ μαῦρον τὸ ἔχεις εἰς τὴν τζέπην. Ἐάν δώσης 9 γροσὰ καὶ τὴν ὁκ. πένρεις κρέας μὲ κοκκίνην σφραγίδα, ἀδιάφορον ἂν θαμβώσῃ ὀλίγον τὸ μᾶτι σου. Ἐάν δὲ ἐλθῇς εἰς συμφωνίαν 5 γρ. ἡ ὁκά, μὴ θαυμάσῃς ἂν βλέπῃς καὶ ἐκεῖνο τὸ κρέας μὲ κόκκινον χρῶμα. Ἐκρεμάσθῃ πλησίον τοῦ ἄλλου καὶ ἐπὶ ἄπο τοῦ χρωμα τοῦ.

Ἐκ Λευκωσίας. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ἀγ. Σάββας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιωματικοῦ νέου κ. Λουκά Παπαδοπούλου μετὰ τῆς εὐημένης δεσποινίδος Ἰουλίας Πετρίδου.

Εὐχόμεθα αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμόνια βίαν.

Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας περὶ τὴν 7ην ἐσπερινὴν ὥραν ἱερεὺς τις χωρικός διέρχόμενος πλησίον τοῦ τζαμίου Ἐμερκεὺς συνελήφθη ὑπὸ δύο ἀγνώστων, οἵτινες ἀφροῦ τὸν ἐκτύπησαν καὶ τοῦ ἀφῆρσαν περίπου 300 γρ. ἀτινα εἶχε μετ' αὐτοῦ τὸν ἀφῆκαν καὶ ἔφυγον.

Πρῶγμα παράδοξον ὅμως! Ἡ ἀσυνομία ἀφροῦ προηγουμένως εἰδοποιήθη κατ' ὁρῶνσε νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδίαν ἐσπέραν τοὺς δύο αὐτοὺς ληστές.

Προσκληθεῖς δὲ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐπιεῦσαν παρὰ τῇ ἀσυνομίᾳ, ἀνεγνώρισεν αὐτοὺς καὶ ὠμολόγησεν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ δράσαι τῆς κλοπῆς, εὐρέθη δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ αὐτὰ περίπου ποσὸν τῶν χρημάτων.

Ἡ οἰκία ἐν ἣ διαμένει ὁ διοικητὴς μετὰ τοῦ ἀστυνόμου καὶ ζαπτιέδων ἐννοεῖτε, μόλις

ἀπέχει εἴκοσι βήματα ἀπὸ τὸ μέρος ἐνθα διεπράχθη ἡ κλοπή. Λέγεται ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐληστεύθησαν εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἀλλ' ἡ ἀστυνομία μέχρι σήμερον δὲν ἐφρόντισεν τοῦτε ἐνσ φύλακα νὰ θέσῃ ἐκεῖ.

Ἐκ Κερυνείας γράφουσιν ἡμῖν παρόντα κατὰ τοῦ Διοικητοῦ των, ὃν χαρακτηρίζουσιν ὡς ἀδρανῆ καὶ ἀδαῆ τῆς θέσεώς του. Ὁ κ. Φίσιερ εἶνε ἀνθρωπὸς φύσει καλός, ἐκτελῶν τὸ καθήκον του ἐν πάτῃ αὐστηρότητι. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ φίλοι Κερυνεῖς θὰ λάβωσιν ἀφορμὰς ἐν τῷ μέλλοντι νὰ σχηματίσωσιν ὅπως ἀλλοίαν ιδέαν περὶ τοῦ Διοικητοῦ των.

Ἐκ Μεσσαορίας γράφουσιν ἡμῖν σκληρῶς κατὰ τινος τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ διμερίσματος Ἀρμενίας, τοῦ ὁποῦ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τοὺς τρόπους περιγράφουν ὡς χείρονας καὶ αὐτῶν τῶν φανατικωτέρων τούρκων. Εἰς τὸ χωρίον Ἀγίος Σέργιος ἐωρτάζοντο κατὰ τὴν 7 Ἰσταμένου οἱ ἅγιοι Σέργιος καὶ Βάχχος καὶ ἐκεῖ συνήθως γίνεται μικρὰ πανήγυρις, εἰς ἣν ὁ Βάχχος ὄχι μόνον πανηγυρίζεται ἀλλὰ καὶ λατρεύεται. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ εἰσπράκτωρ εἶδε τινὰς συνορχομένους καὶ «καλὸν καλὸν—τοὺς λέγει, θὰ χορεύω ἔς τὸ μυαλό σας.» (δὲν τὸν προσέκλεισαν φαίνεται εἰς τὸ ὅπτην), καὶ μετακίνας αὐθημερὸν εἰς τὸ παρακείμενον χωρίον Λιμνὴ καὶ ἐνός μὲν ἐκλείδωσεν τὴν οἰκίαν καὶ ἐκράτει τὸ κλειδί ἐπὶ 24 ὥρας, ἀφήσας νῆστιν τὸν κύριόν της, ἄλλης δὲ πτωχῆς γυναικὸς, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἐχρεώσεται 53 γρ. ἤνοιξε τὸ κιβώτιον καὶ ἐλάμβανε τὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ τὰ ἐξήταξε νὰ εὕρῃ χρῆματα, καὶ ἀφοῦ δὲν εὗρεν ἔλαβε μίαν ὁκάν νῆμα τῆς πτωχῆς θυγατρὸς της, ἣτις τὸ ἡγόρασε νὰ ἐργασθῇ καὶ 5 ποτήρια, πῆλινα, τὰ ὁποῖα ἐδήμειυσεν εἰς τὸ καφενεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὸν φόρον.

Ἐπίσης κατὰ ὀθωμανοῦ τινος κατοικοῦ τοῦ χωρίου Λιμνῶν γράφουσιν ἡμῖν πλείστα ὅσα καὶ ὅτι, ἐν τῷ χωρίῳ τὸν ἔθραψε καὶ τὸν ἀνέθρεψε παιδίθεν, ὀρρανὸν μείναντα, καὶ τὸν ἐχορήγησε καὶ τὰ μέσα διὰ νὰ ἐμπορευῇται νὰ ζῇ, σήμερον γίνεται αἰτίος μεγάλῳ σκανδάλῳ ἐν τῷ χωρίῳ ἕνεκα τῆς αἰσχρᾶς καὶ ἀνηθικοῦ διαγωγῆς του. Τοιοῦτους ἀνθρώπους, οἵτινες αὐθάδως αἰσθάνονται τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐεργεσίαν πρέπει παντὶ σθένει καὶ διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀποβάλλῃ ἐκ τοῦ μέσου τῆς πᾶσα κοινωνίας.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ.

Νοεμβρ. 5 (ε. ν.) Ἀτμόπλοιον «Φουρτούνα» ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ 100 σάκκους ἄλευρα, 19 κῶλα διάφορα καὶ 892 σωλήνας ὕδατος.—Νοεμβρ. 8. Ἰταλικὴ καπρία «ΡΑΡΡΟΥΡΟ» κενή, πρὸς φόρτωσιν χαρουπιῶν.—«Ἀρχάγγελος» ἐκ Σούρι μὲ σίτον καὶ 1300 καὶ διάφορα.—Νοεμβρ. 10 «Ἅγιος Νικόλαος» ἐξ Ἀλεξανδρείας, μὲ 335 σάκκους ἄλευρα, 250 σάκκους ὀρύζι, κενὰ βαρέλια καὶ 25 κῶλα διάφορα.—«Μαυροῦ-κα» δύο ἐκ Σούρι μὲ 1760 καὶ σίτον, 20 πενικέδες ἐλαίου, καὶ 13,000 ὁκ. ἀχυρα.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

Νοεμβρ. 5.—Ἀτμόπλοιον «Φουρτούνα» διὰ Λάρνακα παρέλαβε διὰ Μασσαλίαν 180 σάκκους σταφίδας, ὁκ 13,579.—Νοεμβρίου 7. «Αἰκατερίνη» διὰ Καστελλόριζον μὲ οἶνοπνεύματα σταφίδας καὶ διάφορα.—Νοεμ. 8. «Κλεοπάτρα» δι' Ἀλεξανδρείαν μὲ οἶνοπνεύματα καὶ διάφορα.—«Ταυρεῖς» διὰ Λαμιάττην μὲ χαρουπία ξύδια καὶ σταφίδας.—Νοεμβρ. 10. «Παναγία» διὰ Καστελλόριζον μὲ οἶνοπνεύματα σταφίδας καὶ διάφορα.—«Ἀφροδίτη» δι' Ἀλεξανδρείαν μὲ οἶνοπνεύματα καὶ διάφορα.

Ἐκ Λάρνακος 6 Νομβρίου.

Τὸ Χαρτοπαγνύον εἶναι πλέον στυμμένο, ὅστις ἐξηπλώθη εἰς πᾶσαν τῆν καὶ ἡλικίαν. Εἶναι πράγματι τρομακτικόν, νὰ ἐξυπνῇ τὴν πρῶτην καὶ μόνην συζήτησιν νὰ ἀκούῃς τὰ ἀλλήλους· ὁ δὲ νὰ ἐκέρδηται τόσον, ὅς τῶδε ἔχῃς τότε, ἡμεῖς ἐμμελῶς ἔχρησται τῆς δευτέρας πρῶτης ὥρας, ἀλλὰ εἰς τὸ τῶδε μέρος, ἔμειναν μέχρι τῆς τετάρτης κλπ. Συλλογὴ θῆτε λοιπὸν, ποῖα εἶναι ἡ θύσις τῶν παικτῶν τὴν ἐπικύριον, ἐλευθεριμένον, κατηρεῖς καὶ ἀπερρημένον τὸ χεῖριστον ὅτι κατὰ μέμνησιν, καὶ αὐτοὶ οἱ λουστράζοντες, ἀμὰ κερδίσουν μέχρι τῆς μεσημέρας ἐν γρόσι, τρέχουν καὶ τὸ παίζουν εἰς τὸν δημόσιον δρόμον, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἀστυνομίας, ἥτις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐκλείπει καὶ μάχη καὶ φημί. Ἀποροῦμεν ἀληθῶς πῶς ὅλ' ἀποδράμεν καὶ ζητήσωμεν τὴν καταστολὴν τοῦ κατηραμένου Χαρτοπαγνύου ὥς νὰ μὴ ὑπῆρχε νόμος προβλεπὼν γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Κυρὰ ἀστυνομία, σπεύσον σῶσον τὴν κοινωνίαν ἐκ τοῦ ἐπικειμένου δαέθρου, κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας τὸν τοῦ Χαρτοπαγνύου νόμον. Κατάβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, νὰ ἀνακαλύψῃς τὴν τρώγλην, ἣ τὰς τρώγλας, ἐνθα λαμβάνει χώραν τὸ Χαρτοπαγνύον, εἰσελθε ἀρόπως καὶ θέσε ἐν ἐνεργείᾳ τὸν χαρτοπαγνυτικὸν νόμον. Οὐδεὶς δύναται νὰ σὲ ἐμποδίσῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός σου. Ἄς περιμένωμεν πράγματα καὶ εἴθε νὰ μὴ ἐκνεώθωμεν.

«Τέτις»

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ.

Η ΕΞΕΦΑΝΤΩΣΗ.

Βρέ παιδιὰ, παιδιὰ καυμένα,
τί με χέρια σταυρωμένα
στέκεσθ' ἔμπροσ' ἑς τὸ κρασί,
καὶ δὲν ἔρχεσθαι νὰ πιούμε
μὲ τοῦ Βάκχου νὰ λουσθούμε
τὴν κανάτα τὴν χρυσή;

Δὲν εὐρίσκουμε σὺν τῶρα
εὐκόλα τέτοι' ἄλλη ὥρα,
οὔτε μέρος δροσερὸ
καὶ λιβάδι ἀνθισμένο
καὶ τριφύλλι μυρισμένο
καὶ σὺν κρῦστα ἄλλο νερό.

9. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικά γεγονότα.
(συνέχεια)

Ἔτη

πρὸ Χριστοῦ.

348. Ἐτελεύτησεν ὁ Πλάτων, περίφημος φιλόσοφος τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Σχολῆς.

347. Διονύσιος ὁ Β'. ἀνακτῆ καὶ πάλιν τὴν ἀρχὴν τῶν Συρακουσῶν μετὰ δεκάτῃ ἑξορίαν.

343. Αἱ Συρακοῦσαι κυριεύονται ὑπὸ τοῦ Τιμολέοντος, σταλάντος ἐκ Κορίνθου καὶ ὁ Διονύσιος ἐξορίζεται ὀριστικῶς. Οἱ Καρχηδόνιοι κατατρόπονται καὶ αἱ Συρακοῦσαι διὰ τοῦ Τιμολέοντος ἀνακτῶσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐνομίαν.

— Ἐγένετο πόλεμος μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Σημιτῶν, μεθ' ὃν καθυποτάσσεται ὅλη ἡ Ἰταλία εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

338. Ἡ ἐν Χαίρωνιά μάχη τῇ 2 Ἀυγούστου καθ' ἣν ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν, καὶ ἐψηφίσθη ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν.

336. Δολοφονεῖται ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ὑπὸ Πausανίου ἀρχόντος Μακεδόνος, ἐκδικουμένου ἀδικίαν τινὰ, ἐν συμποσίῳ, καὶ διαδέχεται αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.

— Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας καταστρέφει τὰς ἀποστατησάσας Θήβας.

335. Ἐρραυθὴν ὑπὸ τοῦ Βαγῶνα ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας Ἀρτής, ὃν διαδέχεται ὁ Δαρείος ὁ Γ'. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐμελλεν ἐπίσης νὰ δηλητηριασθῇ ὑπὸ τοῦ Βαγῶνα, ὅτε ὁ βασιλεὺς ἐνοήσας τὸν κίνδυνον ἠνάγκασε τὸν Βαγῶνα νὰ πῇ τὸ δηλητήριον αὐτό.

— Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἀνιέρχεται ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν.

— Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἤμικεν

Εἰς τὸν ἴσκιον τοῦ πλατάνου
σὲ πλατεῖα φύλλα ἀπένου,
εἰς τὸ πλάγι τῆς πηγῆς,
τὸ ἀνέμι μὰς λιανίστε,
τὰ ποτήρια μὰς γεμίστε,
καὶ στρωθῆτε κατὰ γῆς.

Καὶ ἑς τῆς φύτης τὰ λουλούδια
μὲ χοροὺς καὶ μὲ τραγοῦδια
ταῖς φροντίδας μακρὰ
καὶ ταῖς λύπαις ὅς τὸν ἀέρα
σὲ μὴ καὶ γλυκερὰ ἡμέρα
ὡς πατάσῃμε μὲ μὴ.

Καὶ ἐκ' ἐκείνης τοῖς μύθῳ
νὰ μὰς φύγῃ, πρὶν μεθύσῃ
ἔπος ἡμπορεῖ καθέως,
νὰ γυθῶμεν κοντυλώντας
πέφτοντας, κατακυλώντας
νὰ τὸν πιάσωμε εὐθύς,

καὶ ἀπὸ μὲ φρικτὰ σχοινία,
μὲ χλωρὸν κιστὸν κλωνία,
χειροπόδαρχα δεθῇ,
μὲ τὸν Βάκχον νὰ βάλωμε
ἔλοι νὰ τὸν παραχρῶμε
νὰ τὸν κάρωμε στρουπί.—

Ἐν Βαρωσίαις.

Χρ. Παπαδόπουλος

Παρακαλεῖται ὁ κ. Γιαννακὸς χατζῆ Δημητρίου εὐρισκόμενος νῦν εἰς Λευκωσίαν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα τῶ ἐγράψαμεν.

Ἡ σύνταξις

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλας, ὁδὸς ἀγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὐρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἥτοι Κολόνια Λεδάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρε διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτό διὰ τοὺς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, διδάσκαλος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Διογένης ὁ Σινωπεὺς, κυνικὸς φιλόσοφος, Δημοκράτης ὁ ἀρχιτέκτων, Ἀντισθένης ὁ γλύπτης, καὶ ὁ ζωγράφος Ἀπελλῆς, Πρωτογένης καὶ Πανσίας, ὁ μουσικὸς Ἀριστοτένης, καὶ Μέανδρος καὶ Φιλίμων τῆς νέας σχολῆς κωμικοὶ ποιηταί.

334. Ὁ Ἀλέξανδρος διαδὸς εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ 30, 000 πεζῶν καὶ 5 χιλ. ἵππων, καὶ 70 ταλάντων χρυσοῦ, κατετρόπωσε τοὺς Πέρσας παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν τῆς Βιθυνίας.

333. Ἐτέρα μάχη τοῦ Ἀλεξάνδρου πλησίον τῆς Ἰσοῦ τῆς Κιλικίας, εἰς τὴν ὅποιον ἡττησάμενος τὴν μητέρα γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Δαρείου νυκίσας αὐτόν.

— Οἱ Κύπριοι βασιλεῖς ἀναγνωρίζουσι τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον ὡς ἐπικυρίαρχον αὐτῶν, ἐπιστελλάντες αὐτῷ ἐπικυρίαν ἐξ 120 σκαρῶν ὧν ἐπέδωκον οἱ βασιλεῖς Σαλαμίνος, Ἀρκαθούτος καὶ Κουρίας, Πυθαγόρας, Ἀνδρόκλῆς καὶ Πασικράτης. Ἡ ἐπικυρία αὕτη συντέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς Τύρου, ἐφ' ᾧ καὶ Μεγάλος ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεδαψίλευσε τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς τοῖς Κυπρίοις συμμάχοις αὐτοῦ.

332. Ὁ Ἀλέξανδρος κυριεύει τὴν Αἴγυπτον, ἐν ἣ κτίζει τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

331. Τελεῖα καταστροφή τοῦ Δικρείου εἰς τὰ Ἀρβώλα πόλιν τῆς Ἀσσυρίας εἰσῆλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Βαβυλῶνα, εἰς τὰ Σούσα, εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ εἰς τὰ Ἐκβάτανα.

330. Θάνατος Δαρείου τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Περσίας φονευθέντος ἐν ᾧ ἔρευνε.

329. Ἄγρις ὁ τῆς Σπάρτης βασιλεὺς πολεμῶν πρὸς Ἀντίπατρον, τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐν Μακεδονίᾳ ἐπέσεν εἰς Μεγαλοπόλιν.

328. Ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει εἰς Ἰνδίαν, καταστρέφει Πύρον τὸν βασιλεῖα αὐτῆς, οἰκοδομεῖ πόλεις πολλὰς,

τῆς Κίνας (Larache), σκευασία Κ. Μετάλλας, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομμανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blucad. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργαστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speciulites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδιὰ καὶ ἀνδρας καὶ διὰ τὸν ὁμφαλὸν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβάτικὰς τιμὰς.

Οἱ ἀξιότιμοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθῆται περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητος τῆς, ἥς ὁράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ ὧν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρυλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύετο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορὰν «Μπιλάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατὰστάμηά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου καρυλίου εἶνε 200 ὑαδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 πκρ. ἑκάστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

Ἀλεξάνδρειας τὸ πλεῖστον κληθεῖσας καὶ εἰσχωρεῖ εἰς τὸν Γάγκον ποταμὸν, εἰσάγει δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

— Τηξεῖδιον τοῦ στρατηγοῦ Νεάρχου ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸν Εὐφράτην, διὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ.

323. Θάνατος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Βαβυλῶνα εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 33 καὶ μηνῶν 8· διετέθησαν τὸν θρόνον τοῦ Ἀριδίου ὁ ἀδελφὸς τῶν, μετονομασθεὶς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ τῆς Ροξάνης υἱὸς του, τούτων δὲ διαρίστη ἐπίτροπος ὁ Περδίκας.

322. Οἱ Ἕλληνες ὤρμησαν κατὰ τῆς Μακεδονίας, στρατηγούντος Λεωσθίνους τοῦ Ἀθηναίου, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνίκησαν τὸν Ἀντίπατρον εἰς τὴν Ἀκρίαν, ἐπειτα ἐνίκηθησαν καὶ ἐδύχθησαν φρουρὰν Μακεδονικὴν. — Πρώτη διανομὴ τοῦ Κράτους τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τέσσαρα βασιλείας, τὸ μὲν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν Κάσανδρον, τὸ δὲ τῆς Θράκης ὑπὸ τὸν Λυσίμαχον, τὸ τρίτον τῆς Συρίας ὑπὸ τὸν Σελευκόν, καὶ τὸ τέταρτον τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ Πτολεμαῖον τὸν Λίγον.

320. Πολυσπέρχων δικτακτῆς τῆς Μακεδονίας, πρὶν τῆς ἐλευθέρως τοῦ Κάσανδρου, ἐχάρησε τοῖς Ἑλλήσι τὴν ἐλευθερίαν.

— Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καταφυγὼν εἰς τὸ ἐν Καλαμύρᾳ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἐρραυθὴ διὰ φαρμάκου.

— Πτολεμαῖος ὁ Α'. ἔχει 100,000 Ἰουδαίους εἰς Αἴγυπτον.

317. Ὁ Κάσανδρος φονεύσας ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐκνήρυξεν βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, ἐπέτρεψε τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἐλευθερίαν, διώρισε φρουρὰν εἰς Ἀθήνας, καὶ δικτακτὴν τὸν Φαλακρέα Δημήτριον, εἰς τὸν ὅποιον διωκίσαντα 10 ἔτη ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι 365 ἀνδράντας. — Συγχρόνως ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐκυρίευσεν τὴν Σικελίαν καὶ ἐδίωξε τὸν Σωσίστράτην.

(ἔπειτα συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σι.Ι.Τιγρος»